

tigt nok: Demokrati er vældig besværligt. Det tager en farlig tid, og man kan risikere, at alle mulige usaglige personer, der ikke har forstand på tingene, kommer og blander sig i det, når man bruger demokrati. Det er en langsom og tung procedure, men det er altså den, vi i almindelighed hylder i dette land og i hvert fald også ved festtaler hylder i dette Folketing og heldigvis også i langt de fleste tilfælde hylder, når vi rent faktisk foretager os noget.

Men vi må se at få ændret hele den dårlige tradition, der er kommet, med at lægge flere og flere store beslutninger – jeg tror også, DSB har en række af dem, og forsvaret har rigtig mange af dem – over under finanslovgivningen, havde jeg nær sagt, i stedet for at behandle dem som lovsager i Folketinget.

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Det slår mig lidt, når jeg lytter til debatten, at det er sådan en hiphopdebat.

Jeg vil godt sige, at jeg er meget tryk ved den planlovgivning, vi har vedtaget i Folketinget, og ved administrationen af den planlovgivning. Og det er jo præcis, fordi vi skal have respekt også for det lokale demokrati og for de beslutninger, man tager ude omkring, at udbygningen af Det Kgl. Bibliotek og af Statens Museum for Kunst ikke bliver færdig helt så tidligt, som vi oprindeligt havde forestillet os, og det er præcis derfor, jeg er tryk ved de procedurer.

Den anden ting, jeg vil komme med, er en lille kommentar til licensforliget. Hvis man kun lytter til denne debat, kunne man måske få det indtryk, at der var noget galt. Der var klare forhandlinger mellem alle Folketingets partier. De endte i efteråret 1993 med en aftale mellem den daværende regering og SF; og den lovgivning, som derefter var nødvendig, blev selvfølgelig forelagt Folketinget, præcis som vi har tradition for i det demokrati, som jeg både hylder og glæder mig ved. Så jeg synes også, det er godt, at vi har haft denne diskussion til afklaring af det første skridt til en ny scene til Det Kgl. Teater.

Som konklusion på debatten er min kommentar, at Folketinget kan konstatere, at der er et klart flertal for at afvise det foreliggende forslag.

Jeg finder det derfor rigtigst nu umiddelbart for Finansudvalget at forelægge aktstykket om tilladelse til at anvende den på finansloven – det kan enhver slå op – for 1995 optagne bevilling på 5 mio. kr. til iværksættelse af en international konkurrence og til at foretage de fornødne forberedelser af byggesagen – helt som vi plejer,

helt som der er tradition for, helt som Folketinget kender til.

Jeg har samtidig allerede sagt, og det står jeg naturligvis også ved, at jeg er parat til i forbindelse med udvalgsbehandlingen af SF's beslutningsforslag at besvare alle de spørgsmål, der måtte komme i sagen.

Den proces, vi nu står over for, sikrer med de danske demokratiske traditioner og den lovgivning, vi kender til, den størst mulige offentlige medleven og den størst mulige indsigt for folketingsmedlemmerne i dette, synes jeg, både spændende, udfordrende og gerne også arkitektonisk visionære, store kulturelle byggeprojekt.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg skulle være et skarn, hvis ikke også jeg gerne ville være med til at lave store visionære byggeprojekter, da det jo er mit fag og min uddannelse. Men det er bare et spørgsmål om, hvor de skal ligge, og det er et spørgsmål om prioritering af midlerne, og det var den diskussion, vi godt ville have i gang. Derfor overbeviser det mig ikke særlig meget, at der er anledning til at lave et stort, visionært projekt. Det mener jeg også der ville være, hvis man lavede et mere generelt anvendeligt musikhus og lignende i havneområdet.

Det, der også får mig herop, er en kommentar til fru Margrete Auken. Jeg støtter forslaget, som det er fremlagt her, meget varmt, og jeg støtter også meget varmt de principielle argumenter, der er for det. Jeg forstår også på fru Margrete Auken, at hun vil se på licensforliget af 20. januar, som er vedtaget i samarbejde mellem SF og regeringen, der udgør et mindretal i Folketinget i dag.

Det er selvfølgelig muligt – det kan jeg ikke gennemskue – at de har en formel ret til at indgå et sådant forlig, ellers havde de formentlig ikke gjort det; men det er ikke særlig demokratisk, når man ved, at der er mange andre, der også gerne ville have indflydelse på en sådan beslutning.

Vi arbejder konkret for, at den bliver ændret, og jeg forstår fru Margrete Auken sådan, at hun vil være med til, at den beslutning kommer i salen, så et flertal i Folketinget kan være med til at påvirke, om midlerne alene skal gå til de centrale organer – TV 2 – og om det alene er Danmarks Radio, der skal have gavn af at kunne eksperimentere, eller om man i den forbindelse også burde tilgodesee lokalradioerne.